

[Indenrigsministeren.]

medlem, at der fremkommer jo nu, har jeg forstået, en fornyet henvendelse til indenrigsministeriet fra de to sognekommuner via amtsrådet, og det kan altså give mig anledning til på ny at studere forholdene. Jeg ved ikke rigtigt, hvad det ærede medlem mener med at studere forholdene i marken; det ærede medlem ved, vi er opstillet i samme kreds, og når jeg skal møde det ærede medlem dér, skal jeg netop den vej, så jeg har haft lejlighed til at se, hvor både det ene og det andet ligger. Så spurgte det ærede medlem mig, om jeg vil tage snarligt initiativ til en forhandling mellem de interesserede kommuner. Hertil vil jeg gerne sige, at hvis jeg havde den mindste tro på, at et sådant initiativ kunne føre til en løsning, ville jeg naturligvis gøre det; det var min simple pligt. Og jeg føjer til, at hvis den henvendelse, jeg nu forventer at modtage, eller en anden henvendelse fra kommunerne i de berørte områder giver mig anledning dertil, vil jeg hellere end gerne søge at formidle en forhandling; men som det ligger i øjeblikket, så skarpt som situationen er tegnet op fra begge sider, anser jeg et initiativ fra min side for håbløst. Der må en tilkendegivelse til, før jeg kan påtage mig opgaven i den retning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Chr. Madsen* til arbejdsministeren:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om mere beskæftigelse i det nordjyske område, efter at der nu er ført forhandlinger med borgmestre og ministerkolleger herom?“

Chr. Madsen: Siden jeg den 20. oktober år spurgte arbejdsministeren, hvad han ville gøre for at bekæmpe den stigende ledighed i Nordjylland, har der været talt og skrevet meget om dette problem. Men blader man gamle avisreferater igennem, finder man, at problemstillingen først i 50'erne var nøjagtig den samme som nu. Dengang skrev og talte man om uddybning af Hals Barre, en frihavn til området, flere uddannelsesinstitutioner, mere industri og dermed flere arbejdspladser til området,

udflytning af statsinstitutioner og en bedre egnsudviklingslov. Dette gentager sig altså nu midt i 60'erne, efter at landet har oplevet en periode med høje konjunkturer som aldrig før.

Det kunne se ud til, at der nu virkelig foregår noget. Embedsmænd fra forskellige ministerier har efter dagbladenes referater forhandlet med kommunalbestyrelser og amtsråd i Hjørring, Thisted og Ålborg amter, og efter ét referat siges det tydeligt, at der er fundet mere end arbejdsopgaver nok, ikke alene nok til at beskæftige de ledige, som findes, men også arbejde nok til mange år frem i tiden.

Der skulle altså efter disse referater at dømme være arbejder nok at sætte i gang. Det er altså ikke her, årsagen til ledigheden findes, men er arbejdsopgaverne detailprojekteret? Kan de sættes i gang pr. omgående, og kan der skaffes penge hertil? Det er nok dette sidste, det er mest galt med. Kreditstramningen er vel her gået for vidt. Der er et ofte anvendt slogan der siger, at vi skal lære at leve under en fuld beskæftigelses politik; men kreditstramningen angriber denne politik. Den højtærede arbejdsminister og den høje regering har mange gange erklæret, at kreditstramningen ikke ville forårsage ledighed, men derimod sikre den høje beskæftigelse. Nu skal arbejdsministeren ikke hænges op på Vorherres form for neddæmpning af aktiviteten ved frost og sne, men til trods for cirkulærer om vinterbyggeri kommer frost og sne altid bag på entreprenører og murermestre, og der kunne måske på dette område gøres noget mere. Hvilke planer har arbejdsministeren med hensyn til den højere beskæftigelse i ledighedsramte områder? Har forhandlingerne med amtsråd og kommuner givet resultater? Hvor langt er man kommet i overvejelserne om lempelser af kreditstramningen, så man f. eks. lemper i områder, der er ledighedsramte, før andre? Er der muligheder for gennem varierende afskrivningsregler at fremme udflytning af industri til området? Har området kapital nok? Er hovedbankerne indstillet på at yde lån til dette område i samme omfang som til hovedstadsområdet? Er bankbestyrelserne, der skal gå ind for lån til udvikling af området, frit stillet, eller er de afhængige